ECLI:LV:RIRT:2020:0323.C33582719.3.S

Civillieta Nr.C33582719
Lietas arhīva Nr. C-2243-20/25

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jūrmalā 2020.gada 23.martā

Rīgas rajona tiesa:
tiesnesis Raimonds Buls,
izskatīja rakstveida procesā vienkāršotās procedūras civillietu- SIA „Jūrmalas siltums" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 16.decembrī prasītāja cēla tiesā prasību pret atbildētāju, iesniedzot prasības pieteikumu vienkāršotās procedūras lietā par naudas piedziņu.

[2] Prasības pieteikumā ietverts šāds prasījums: piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 804,13 eiro un līgumsodu 80,41 eiro. Piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai tās samaksāto valsts nodevu 132,68 eiro un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 eiro apmērā; izdevumus advokāta palīdzības samaksai 242 eiro apmērā. Prasītāja lūdz noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus.

[3] Prasības pieteikumā- citu apstākļu starpā- norādīts, ka, saskaņā ar 2008.gada 28.janvāra sociālās dzīvojamās telpas īres līgumu, ko atbildētāja ir noslēgusi ar SIA "Jūrmalas namsaimnieks", atbildētājai ir nodota lietošanā dzīvojamā telpa /adrese/. Īres līgums noteica saistību atbildētājai norēķināties par dzīvoklim piegādāto siltumu ar attiecīgā pakalpojuma sniedzēju. Izīrētājs sniedzis informāciju, ka atbildētāja dzīvokli ir atbrīvojusi 2014.gada 7.aprīlī. Starp pusēm 2008.gada 11.februārī tika noslēgts līgums par norēķinu kārtību par saņemtajiem pakalpojumiem, kurā puses vienojās arī par atbildētājas saistību maksāt līgumsodu par saistības izpildes nokavējumu. Laika periodā no 2008.gada 1.novembra līdz 2014.gada 7.aprīlim atbildētāja veica prasītājai maksājumus neregulāri un nepietiekamā apmērā. Pēdējo maksājumu atbildētāja veica 2014.gada maijā. Atbildētājas pamatparāds ir 804,13 eiro apmērā un līgumsods, kas aprēķināts par laika periodu no 2008.gada 1.decembra līdz 2019.gada 1.septembrim, un kura apmēru prasītāja ir samazinājusi līdz 80,41 eiro apmēram un prasa to piedzīt no atbildētājas. Prasītāja norāda, ka atbildētāja ir brīdināta par parāda samaksu 2011., 2012., 2013.gadā, 2014.gada 6.februārī un 2014.gada 11.aprīlī, 2017.gada 4.augustā un 2017.gada 3.novembrī, nosūtot atbildētājai brīdinājumus. Prasība pamatota ar likumā "Par dzīvojamo telpu īri", Civillikumā un Civilprocesa likumā (turpmāk- CPL) ietvertajām tiesību normām.

[4] Atbildētāja nav iesniegusi rakstveida paskaidrojumu par prasību.

[5] Puses nav izteikušas lūgumu izskatīt lietu tiesas sēdē. Prasītājas pārstāve, pēc saīsinātā sprieduma sastādīšanas šajā lietā, iesniedza sprieduma sastādīšanas lūgumu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma, tālāk norādīta pamatojuma dēļ.

[7] Ar iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem tiesa nodibināja šādus lietas apstākļus, vispirms, ka, pamatojoties uz 2008.gada 28.janvāra sociālās dzīvojamās telpas īres līgumu, ko atbildētāja bija noslēgusi ar SIA "Jūrmalas namsaimnieks", atbildētāja bija dzīvokļa Nr./adrese/, īrniece. Īres līgums noteica saistību atbildētājai par siltumapgādi maksāt pakalpojuma sniedzējam.

[8] Tiesa nodibināja, ka izīrētājs 2014.gada 29.aprīlī sniedza informāciju prasītājai, ka minētā dzīvojamā telpa no 2014.gada 7.aprīļa ir brīva, proti, tā īrniece vairs nav atbildētāja.

[9] Tiesa nodibināja, ka starp prasītāju- kā piegādātāju- un atbildētāju- kā apakšlietotāju- 2008.gada 11.februārī ir noslēgts līgums Nr.7020 par norēķinu kārtību par saņemtajiem pakalpojumiem.

Iepriekšminētā līguma 1.1.punkts noteic, ka piegādātājs apņemas saražot un piegādāt siltumenerģiju līdz dzīvojamās mājas, kurā atrodas apakšlietotāja dzīvoklis, ievadam, savukārt apakšlietotājs apņemas samaksāt piegādātājam par saņemto siltumenerģiju. Līguma 3.1.punktā noteikts, ka par saņemto siltumenerģiju apakšlietotājs norēķinās tieši ar piegādātāju atbilstoši spēkā esošajiem tarifiem. Līguma 3.2.punkts noteic, ka apakšlietotājam

maksājumi par iepriekšējā mēnesī saņemto siltumenerģiju jāizdara ne vēlāk kā līdz kārtējā mēneša 25.datumam. Līguma 3.6.punktā puses vienojās arī par apakšlietotāja saistību maksāt līgumsodu 0,1% apmērā par katru nokavēto maksājuma dienu līdz atmaksas dienai ieskaitot. Līguma 6.3.punkts noteic, ka līguma darbība var tikt izbeigta, ja apkašlietotājs izbeidz dzīvokļa lietošanas tiesības.

[10] Tiesa nodibināja, ka prasītāja ir komercreģistrā ierakstīta komercsabiedrība, tātad un saskaņā ar Komerclikuma 1.panta pirmo daļu tā ir komersants, kas saskaņā ar minētās tiesību normas otro daļu veic komercdarbību savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā.

[10.1] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2020.gada 3.martā lietā Nr.C12282515, SKC-69/2020 taisītajā spriedumā ir norādījis, ka ikviens prasījums, kura īstenošana pēc satura atbilst Komerclikuma 1.panta otrajā daļā definētajam komercdarbības jēdzienam, proti, kas vērts uz peļņas gūšanu, ir pakļauts Komerclikuma 406.panta tvērumam. Tas izriet no komerctiesiskā noilguma regulācijas mērķa- radīt tiesisko stabilitāti un noteiktību komerctiesiskajā apgrozībā (*sk. minētā Senāta sprieduma 7.1.punktu*). Minētajā Senāta spriedumā ir norādīts, ka komersanta noslēgto darījumu komerctiesiskā daba ir prezumējama, ciktāl komersants nepierāda, ka attiecīgais darījums noslēgts ārpus tā komercdarbības (*sk. minētā Senāta sprieduma 7.2.punktu*). Senāts šajā spriedumā norādīja, ka attiecībā uz prasītājas prasījumu par parādu, kuru veido siltumenerģijas piegādes pakalpojuma daļēja apmaksa, piedziņu no atbildētāja,- ka šādam prasījumam piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilguma termiņš, jo minētā pakalpojuma sniedzējs ir komersants (*sk. minētā Senāta sprieduma 7.3.punktu*).

[10.2] Civillikuma 1893.pants noteic, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Savukārt Civillikuma 1895.pants noteic, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

[10.3] Tiesas novērtējumā, prasītāja lietā nav pierādījusi faktu, ka tā ir piegādājusi atbildētājas lietotajai dzīvojamai telpai siltumenerģiju ārpus prasītājas komercdarbības, tāpēc un ievērojot iepriekšminēto Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta atziņu,- ka komersanta noslēgtā darījuma komerctiesiskā daba ir prezumējama-, Komerclikuma 388., 389.panta noteikumus, tiesa secina, ka starp pusēm, prasītājai piegādājot siltumenerģiju atbildētājas lietotajam dzīvoklim, pastāvēja komercdarījuma tiesiskās attiecības.

[10.4] Komerclikuma 406.pants noteic, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

[10.4.1] Ievērojot ar iesniegtajiem pierādījumiem nodibinātos lietas apstākļus, secināms, ka prasītājas prasījums par parāda un līgumsoda samaksu pret atbildētāju Civillikuma 1896.panta izpratnē bija nodibināts, vēlākais, 2014.gada 7.aprīlī, kad atbildētāja atbrīvoja īrēto dzīvojamo telpu, un atbildētāja, pēc prasītājas norādītā, bija parādā prasītājai par prasītājas sniegto pakalpojumu 804,13 eiro.

[10.4.2] Civillikuma 1905.pants noteic, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem tiesa nodibināja, ka 2014.gada 11.aprīlī prasītājas pārstāve nosūtīja atbildētājai brīdinājumu, norādot, ka atbildētāja ir parādā prasītājai 1521,13 eiro par sniegtajiem pakalpojumiem, tādejādi saskaņā ar Civillikuma 1905.pantu pārtraucot noilgumu.

[10.4.3] Civillikuma 1906.pants noteic, ka noilgums ir pārtraukts, ja tā tecējuma laikā parādnieks kaut kādā kārtā atzīst kreditora prasību.
Tiesa nodibināja, ka noilguma tecējuma laikā- 2014.gada maijā- atbildētāja samaksāja prasītājai par dzīvoklim piegādāto siltumu 46,11 eiro, tādejādi saskaņā ar Civillikuma 1906.pantu pārtraucot noilgumu.

[10.4.4] Tiesa nodibināja, ka nākamo atgādinājumu par parāda esību un apmēru prasītājas pārstāve nosūtīja atbildētājai 2017.gada 4.augustā, kad jau bija izbeidzies Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilguma termiņš.

[10.5] Pamatojoties uz lietā ar pierādījumiem nodibinātajiem apstākļiem, tiesa secina, ka saistību tiesības, kuru piespiedu izpildi tiesas ceļā prasa prasītāja, saskaņā ar Civillikuma 1895., 1910.pantu un Komerclikuma 406.pantu izbeidzās 2017.gada 31.maijā, bet prasība tiesā ir celta tikai 2019.gada 16.decembrī.

[10.6] Konstatējot lietā saistību tiesību, kuru piespiedu izpildi tiesas ceļā no atbildētājas prasa prasītāja, izbeigšanos sakarā ar noilgumu, tiesa secina, ka tas ir pietiekams pamats prasības par parāda un līgumsoda piedziņu noraidīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz CPL 8.panta pirmo daļu, 97.panta pirmo daļu, 190., 250.^{27} pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnīgi SIA „Jūrmalas siltums" prasību pret /pers. A/ par parāda un līgumsoda piedziņu.

Spriedumu 20 dienu laikā no 2020.gada 9.aprīļa var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no CPL 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas instances tiesai adresēto apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā

Tiesnesis *(paraksts)* R.Buls